

Pod večer.

Ó pridi! Za gorámi tone dan,
kot mroča solnca rože v mrak gorijo,
nad njimi drozd si poje melodijo
in sanje seje vetra dih čez plan.

O pridi! Čakam te kot tulipan
na zlatega metulja poezijo.
Vse rože, ki mi v duši zabrstijo,
v drhtečo položim ti nežno dlan.

A ni te, ni! Čez polja toži zvon,
šume v molitvi njive zlatoklase,
za lesi šel je solnčni dan v zaton,

zatonil smeh je v njem kot daven sen;
in v mrak grem v brezradostne, tihe čase,
kot meteor gre v noč ves osamljén . . .

Vojeslav Molè.

